

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11052

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Частно
гражданско дело № 20241110112166 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 410 ГПК.

Образувано е по заявление, подадено от „Форуком и компания“ ООД, чрез адв. И., с
което се иска издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК
срещу П. Г. К. и „Вики ПВ“ ЕООД, като се претендират парични суми по договор за
потребителски кредит № *****-KZ-*****/дата г. и договор за встъпване в дълг,
сключен между „Форуком и компания“ ООД и „Вики ПВ“ ЕООД от 03.02.2020 г.

Софийският районен съд приема, че са налице предпоставки за прекратяване на
настоящото производство и за изпращане на делото по подсъдност на Районен съд – п., като
аргументите за това са следните:

Съобразно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 ГПК, заявлението се подава до районния съд
по постоянния адрес или по седалището на длъжника, който извършва служебна проверка на
местната подсъдност. Заявление срещу потребител се подава до съда, в чийто район се
намира настоящият му адрес, а при липса на настоящ адрес - по постоянния. Съдът, който е
сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение, е длъжен да извърши служебна
проверка на местната подсъдност. Ако в хода на тази проверка се установи, че делото е
подсъдно на друг съд, то същото следва да му бъде изпратено за разглеждане (арг. от чл.
411, ал. 1, изр. 2 ГПК).

Въз основа на гореизложеното следва да се приеме, че императивната разпоредба на чл.
411, ал. 1 от ГПК е специална, която регламентира правилата, по които се определя местно
компетентен съд по заявление за издаване на заповед за изпълнение и в хипотезата, когато
заявлението е подадено срещу потребител заявлението следва да бъде разгледано от
районния съд по настоящия адрес на потребителя. С реализираното изменение на
разпоредбата на чл. 411, ал. 1 от ГПК с ДВ бр.100/2019 г. се цели предоставяне защита на
потребителя и разглеждане на делото от районния съд по настоящия адрес на потребителя.
Действително липсва законова уредба по какъв начин се определя компетентният по
правилата за местна подсъдност районен съд, ако длъжниците са повече от един, но съдът
приема, че когато само един от длъжниците е потребител, за да бъде осигурена ефективно
защитата на потребителя, делото следва да бъде разгледано от районния съд по настоящ
адрес на потребителя. В този смисъл съдът приема, че възможност за избор пред кой съд да
бъде подадено заявлението, когато има повече от един длъжник (по аргумент от чл. 116 от
ГПК) заявителят би могъл да има или ако всички длъжници са потребители и заявлението е
подадено пред районния съд по настоящия адрес на един от длъжниците, или ако никой от
длъжниците не е потребител и заявлението е подадено пред местно компетентен съд за един
от тях. Съдът приема обаче, че когато някой от длъжниците има качеството потребител, а

същевременно заявлението е подадено пред съд по адреса на управление на друг от длъжниците, който не е потребител, какъвто е настоящият случай, делото следва да бъде изпратено на районния съд по настоящ адрес на потребителя – длъжник, за да бъде гарантирано ефективното упражняване правото му на защита. Отделно от това, съдът намира, че следва да бъде отбелязано, че в конкретния случай от изложените в заявлението обстоятелства се установява, че отговорността на втория длъжник – търговско дружество се твърди да е възникнала въз основа на сключен на 03.02.2020 г. договор за встъпване в дълг, т.е. възникнала е след сключване на договора за потребителски заем и без длъжникът по потребителския кредит да е страна по договора за встъпване, поради което ако се приеме, че заявлението следва да бъде разгледано от районния съд по адреса на управление на дружеството, то това несъмнено ще бъде в ущърб на потребителя.

В случая, на първо място, тъй като заявителят претендира вземане по договор за потребителски кредит, то е несъмнено, че длъжникът П. Г. К. има качеството потребител по смисъла на § 13, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите и заявлението следва да бъде разгледано от районния съд по настоящия му адрес.

На следващо място, от справка за предоставяне на данни по реда на Наредба № 14/18.11.09 г. се установява, че длъжникът е с настоящ адрес: гр. п., ул. „а.м.“ № 13.

Ето защо и доколкото се претендират парични суми от потребител по договор за потребителски кредит, делото не е подсъдно на Софийски районен съд, а на Районен съд – п., на който същото следва да бъде изпратено по подсъдност.

Така мотивиран, Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д. № 12166/2024 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 167 състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – п..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок, считано от връчването му на заявителя.

След влизане в сила на настоящото определение, делото да се изпрати на Районен съд – п..

Съдия при Софийски районен съд: _____